

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 6Co/3/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1314212304
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 05. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Kučerová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2020:1314212304.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zuzany Kučerovej a sudcov JUDr. Martina Murgaša a Mgr. Jany Janics Bajánkovej v právnej veci žalobcu: S. C. K., B..K., K. K. D. XX, Ž., P.: XX XXX XXX proti žalovanému: A. T., H.. X.X.XXXX, C. Z. XXX/X, N. C., o zapl. 1.321,20 eur s prísl., na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Bratislava III zo dňa 23.5.2019, č. k. 16C/455/2015 - 109, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej zamietajúcej časti
p o t v r d z u j e .

Žalovanej sa nárok na náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

o d ô v o d n e n i e :

1/ Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 1.321,20 eur spolu s úrokom z omeškania 5% ročne od 13.3.2014 až do zaplattenia a vo zvyšku žalobu zamietol. Žalobcovi priznal voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu s tým, že o výške náhrady si vyhradil rozhodnúť samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku.

2/ Z vykonaného dokazovania súd prvej inštancie skutkovo zistil, že žalobca ako podnikateľ, podnikajúci v oblasti poskytovania úverov a žalovaný ako nepodnikateľ - fyzická osoba, uzatvorili dňa 21.10.2013 Úverovú zmluvu č. XXXXXXXXXXXXXXXX. Na jej základe poskytol žalobca žalovanému bezúčelový úver 4.000 eur, ktorý sa žalovaný zaviazal splácať v mesačných splátkach (120) po 72,40 eur splatných vždy k 18. dňu kalendárneho mesiaca. Zo zmluvy vyplýva, že žalovaný zaplatil za poskytnutie úveru poplatok 200 eur, výška RPMN predstavovala hodnotu 21,49% a priemerná RPMN hodnotu 18,84%; celkom splatená čiastka žalovaným mala činiť 8.888 eur. Z obsahu zmluvy tiež vyplýva, že žalovaný sa oboznámil a súhlasil s poisťnou zmluvou, ako aj oprávnenie žalobcu predčasne zosplatiť úver v prípade, ak žalovaný poruší alebo nesplní akýkoľvek záväzok zo zmluvy o úvere. Žalobca dňa 18.2.2014 pristúpil k predčasnému zosplateniu úveru a vyzval žalovaného na úhradu sumy 4.305,78 eur s príslušenstvom z dôvodu, že žalovaný neuhradil žalobcovi žiadnu splátku úveru.

3/ Za tohto skutkového stavu dospel súd prvej inštancie k záveru, že medzi sporovými stranami došlo dňa 21.10.2013 uzatvorením zmluvy o úvere v písomnej forme k vzniku obchodno-právneho záväzku (§ 497, a § 261 ods. 6 písm. d) Obch. zák.). Vzhľadom na povahu zmluvných strán pri uzatváraní tejto zmluvy, keď žalobca vystupoval ako dodávateľ (§ 52 ods. 3 Obč. zák.) a žalovaný ako spotrebiteľ (§ 52 ods. 4 Obč. zák.) ide o spotrebiteľskú zmluvu (§ 52 ods. 1 Obč. zák.), na ktorú sa vzťahuje aj osobitný zákon č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Súd prvej inštancie ďalej ozrejnil, že úverová zmluva musí mať písomnú formu (§ 9 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z.) a obsahovať, okrem všeobecných náležitostí (t.j. v tomto prípade všeobecných náležitostí zmluvy o úvere podľa Obchodného zákonníka),

osobitné náležitosti podľa § 9 ods. 2 tohto zákona; okrem iného správne určenú RPMN a splnenie povinnosti veriteľa pred uzatvorením zmluvy posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať poskytovaný spotrebiteľský úver so zreteľom na dobu, na ktorú sa úver poskytuje, jeho výšku, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru (§ 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z.). Nedostatok písomnej formy zmluvy o spotrebiteľskom úvere a absencia niektorých osobitných náležitostí (konkrétne náležitosti uvedené pod písm. a) až k), r) a y) v § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z.), uvedenie nesprávnej RPMN v neprospech spotrebiteľa alebo hrubé porušenie povinnosti veriteľa podľa § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. spočívajúcej v posudzovaní schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez nahliadnutia do príslušnej databázy údajov o spotrebiteľoch, má podľa § 11 ods. 1 a 2 zákona č. 129/2010 Z.z. za následok taký právny stav, podľa ktorého sa veriteľom poskytnutý úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Pokiaľ teda zmluva o spotrebiteľskom úvere nebola uzatvorená v písomnej forme, neobsahovala niektorú z vyššie uvedených osobitných náležitostí, obsahovala nesprávnu RPMN v neprospech spotrebiteľa alebo bola uzatvorená bez predchádzajúceho skúmania schopnosti spotrebiteľa splácať úver, veriteľ sa môže v súdnom konaní úspešne domáhať len vrátenia istiny poskytnutého spotrebiteľského úveru. Celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom sa podľa § 2 písm. g) zákona č. 129/2010 Z.z. rozumejú všetky náklady vrátane úrokov, poplatkov akéhokoľvek druhu a aj poistné, pokiaľ spotrebiteľ musí uzatvoriť zmluvu o poskytnutí takejto doplnkovej služby, aby získal spotrebiteľský úver. Podľa názoru súdu prvej inštancie poisťovňa a zmluva o spotrebiteľskom úvere predstavovali podľa § 52a ods. 2 Obč. zák. od seba vzájomne závislé zmluvy, keďže jediným účelom poisťovnej zmluvy bolo zabezpečenie schopnosti žalovaného plniť svoj záväzok z titulu zmluvy o úvere, teda zabezpečenie hlavného záväzku žalovaného vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky vr. úrokov. Vzhľadom k tomu mal byť medzi celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom podľa § 2 písm. g) zákona č. 129/2010 Z.z. zaradený aj záväzok žalovaného platiť poistné 1,77 euro mesačne. Rovnaký záver prijal súd prvej inštancie aj ohľadom poplatku za poskytnutie úveru v sume 200 eur uhradený žalovaným, nakoľko povinnosť žalovaného zaplatiť predmetné poplatky vyplývala priamo zo znenia predmetnej úverovej zmluvy uzatvorenej stranami sporu. Súd prvej inštancie ďalej uviedol, že od výšky celkových nákladov je odvodená aj výška ročnej percentuálnej miery nákladov (ďalej len „RPMN“). Keďže tento údaj predstavuje pre spotrebiteľa najdôležitejší indikátor ceny úveru, jeho o nesprávne uvedenie zmluve je sankcionované následkom straty práva veriteľa na úroky a akékoľvek iné poplatky z úveru (§ 11 ods. 1 písm. d) zákona č. 129/2010 Z.z.). Pri prepočte RPMN zistil, že tá bola nesprávne uvedená v neprospech spotrebiteľa, nakoľko skutočná RPMN činí 53,91 % a nie v zmluve uvedených 21,49 %. V danom prípade mala celková zaplatená suma (výška nákladov) predstavovať 10.900,40 eur (súčet poskytnutého úveru a dohodnutých úrokov, poistné 1,77 eur mesačne a jednorazový poplatok za poskytnutie úveru 200 eur). Súd prvej inštancie skonštatoval, že žalobca (veriteľ) do celkových nákladov spotrebiteľa uvedených v zmluve zahrnul len istinu úveru s úrokom, bez zohľadnenia vyššie uvedeného mesačného poistného a jednorazového spracovateľského poplatku, čo v konečnom dôsledku predstavovalo rozdiel medzi veriteľom deklarovanými celkovými nákladmi úveru 8.888 eur a skutočnými nákladmi, ktoré mal žalovaný v súvislosti s poskytnutým úverom zaplatiť v sume 10.900,40 eur. Navyše údaj o RPMN bol v zmluve uvedený iba v skratke, čo pre bežného spotrebiteľa nie je dostatočne zrozumiteľné a často unikne pozornosti a spotrebiteľ si ho môže vysvetliť iným spôsobom. Preto podľa názoru súdu prvej inštancie aj z tohto dôvodu nebola naplnená vyžadovaná informačná povinnosť poskytovateľa úveru. Na základe toho súd prvej inštancie dospel k záveru, že v zmluve o úvere bol v neprospech spotrebiteľa nesprávne uvedený údaj o RPMN, ako aj údaj o celkových nákladoch úveru, ktoré mal žalovaný zaplatiť, z ktorého dôvodu sa zmluva podľa § 11 ods. 1 písm. d) zákona č. 129/2010 Z.z. sa úverová zmluva považuje za bezúročnú a bez poplatkov. Potom, aj napriek záväzným právnym záverom odvolacieho súdu vyslovených v rozsudku č.k. 6Co/100/2017-92 zo dňa 7.6.2017, ohľadom výkladu ustanovenia § 9 ods. 2 písm. k) v nadväznosti na s § 9 ods. 2 písm. l) zákona č. 129/2010 Z.z. o tom, že veriteľ nemal povinnosť uvádzať v zmluve o úvere koľko z každej splátky pripadá na istinu, úroky a iné poplatky pokiaľ z úverovej zmluvy vyplývalo právo žalovaného spotrebiteľa vyžiadať si bezplatne výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky, posúdením ďalších zákonných obsahových náležitostí zmluvy dospel súd prvej inštancie k záveru, že žalobca sa mohol úspešne domáhať len vrátenia dlžnej časti istiny úveru v sume 4.000 eur a úrokov z omeškania z tejto dlžnej časti istiny bez ďalších (zmluvných) úrokov a iných poplatkov z dôvodu bezpoplatkovosti a bezúročnosti poskytnutého úveru. Vzhľadom na prijaté závery už súd prvej inštancie nepovažoval za potrebné ďalej sa zaoberať skúmaním, či si žalobca splnil svoju povinnosť a pred uzatvorením zmluvy o úvere konal s odbornou starostlivosťou (§ 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z.), keď zákonná sankcia bezúročnosti a bezpoplatkovosti bola vyslovená z dôvodu nesprávne uvedenej RPMN. Súd prvej inštancie dodal, že žalobca, napriek záväznému stanovisku odvolacieho súdu nevyužil

možnosť preukázať splnenie tejto povinnosti a v tomto smere nepredložil ani nenavrhol žiadne dôkazy, pričom z úverovej zmluvy splnenie si povinnosti žalobcu podľa § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. nevyplývalo.

4/ Keďže v predmetnej sporovej veci súd prvej inštancie v poradí prvým rozsudkom právoplatne zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy 2.678,80 eur, zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy 1.312,20 eur, ktorá predstavovala zvyšok dlžnej istiny úveru; vo zvyšnej časti, tzn. v časti o zaplatenie úroku 425,62 eur, sankčných poplatkov 44,96 eur, zmluvného úroku 17,90% z nezaplatennej istiny od 23.5.2014 do zaplatenia žalobu ako nedôvodnú zamietol. S poukazom na § 365, § 369 ods. 1, 2 a § 1 ods. 1 NV č. 21/2013 Z.z. a zmluvnú dohodu o výške úrokov z omeškania priznal žalobcovi aj nárok na úroky z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 4.000 eur od 13.03.2014 až do reálneho zaplatenia tejto sumy žalovaným žalobcovi.

5/ O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd prvej inštancie podľa § 255 ods. 1 C.s.p. tak, že žalobcovi ako plne úspešnej strane sporu (keďže bol úspešný v celej časti uplatnenej istiny) priznal podľa § 262 ods. 1 C.s.p. nárok na náhradu trov konania. vrátane trov odvolacieho konania, pričom o samotnej výške tohto nároku rozhodne podľa § 262 ods. 1 C.s.p. samostatným rozhodnutím, ktoré vydá vyšší súdny úradník, po právoplatnosti tohto rozsudku.

6/ Proti tomuto rozsudku podal včas odvolanie žalobca a napadol ním jeho zamietajúci výrok. Navrhol odvolaciu súdu, aby rozhodnutie súdu prvej inštancie v napadnutej časti zmenil a žalobe vyhovel. Namietal záver súdu prvej inštancie o nesprávnom výpočte RPMN v spornej úverovej zmluve, keď jeho argumentáciu v tomto smere považuje za nedostatočnú a nepodloženú. Výpočet RPMN bankou vychádza zo vzorca (rovnice) podľa § 19 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. a zohľadňuje presný dátum čerpania prostriedkov z úveru, t. j. deň 21.10.2013 (ktorý údaj nemal súd prvej inštancie k dispozícii), aj prípady, kedy dátum splátky prípadne na deň pracovného pokoja, pri ktorých sa dátum reálnej splátky časovo posúva na neskorší pracovný deň, čo môže spôsobiť nesúlad vo výpočte oproti výpočtom uvedeným prvostupňovým súdom, nakoľko kalkulačka uvádzaná súdom nezohľadňuje minimálne presný deň čerpania a nie je zrejmé, či zohľadňuje dni pracovného pokoja. Rovnica, podľa ktorej sa počíta RPMN v zmysle zákona č. 129/2010 Z.z. ako jednu z premenných vyžaduje dátum čerpania úveru, keďže tento údaj súd nemal k dispozícii, je zrejmé, že nemohol RPMN správne vypočítať. Odvolateľ ďalej namietal nesprávny záver súdu prvej inštancie o celkovej sume nákladov z dôvodu nezapočítania poistného. Má za to, že celkové náklady spotrebiteľa zodpovedajú násobku počtu splátok (120) a výšky splátok (72,40 eur) a súčtu s poplatkom za poskytnutie úveru 200 eur, t. j. 8.888 eur, čo je v súlade s § 2 ods. g/ zákona č. 129/2010 Z.z., podľa ktorého sa poistenie započítava do celkových nákladov iba vtedy, ak spotrebiteľ musel poistnú zmluvu uzavrieť. Keďže poskytuje úver aj bez poistenia, a to za rovnakých podmienok ako s poistením, teda poistné nebolo povinné a preto nemalo byť započítané do celkových nákladov spotrebiteľa. Súd prvej inštancie do celkových nákladov započítaval aj poistné, čo je v rozpore so zákonom, na základe čoho dospel k nesprávnej záveru, že suma celkových nákladov je v zmluve uvedená nesprávne.

7/ Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu nevyjadril.

8/ Odvolací súd, ktorý bol viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379, § 380 C.s.p.) preskúmal rozsudok v napadnutom výroku, prejednal odvolanie bez nariadenia odvolacieho pojednávania a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné. Odvolacie námietky žalobcu neboli spôsobilé spochybníť pre vec podstatné skutkové a právne závery súdu prvej inštancie. Odvolací súd sa stotožnil s nosnými dôvodmi napadnutého rozsudku a konštatuje ich správnosť (§ 387 ods. 2 C.s.p.).

9/ K odvolacej argumentácii žalobcu odvolací súd uvádza, že z obsahu spornej úverovej zmluvy nevyplýva možnosť slobodného výberu žalovaného (spotrebiteľa) túto uzatvoriť s „Poistením schopnosti splácať úver“, či bez neho, a to za rovnakých podmienok (pokiaľ ide o výšku úroku z úveru), čo možno vyvodíť aj zo znenia čl. 3.8 zmluvy, v ktorom žalovaný „vyhlásil, že spĺňa podmienky Poistenia schopnosti splácať Úver a pristupuje týmto k poistnej zmluve uzatvorenej medzi bankou a poisťovňou a súhlasí s poistením v rozsahu súboru uvedeného v bode 1.2 za podmienok ďalej uvedených v úverovej zmluve a poistnej zmluve“. Potom nemožno prijať iný záver než ten, že poistenie bolo doplnkovou službou, ktorú musel žalovaný (spotrebiteľ) prijať, aby vôbec získal spotrebiteľský úver, resp. ho získal za ponúknutých podmienok, a z uvedeného dôvodu suma poistného 212,40 eur (1,77 eur mesačne x 120 anuitných splátok) mala byť podľa § 2 písm. g/ zákona č. 129/2010 Z.z. zahrnutá do celkových

nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom. Nakoľko táto položka nebola v celkovej sume nákladov žalovaného spojených so spotrebiteľským úverom zohľadnená, úver poskytnutý zo spotrebiteľskej zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX sa považuje za bezúročný a bez poplatkov (§ 11 ods. 1 písm. b/ zákona č. 129/2010 Z.z.). Odvolací súd dodáva, že je procesnou povinnosťou strán sporu (predovšetkým žalobcu) niesť bremeno tvrdenia a naň nadväzujúce bremeno dôkazu. Porušenie tejto povinnosti nezakladá procesný nárok strany (žalobcu) na to, aby ju súd vyzval na jej splnenie a inštruoval ju v tomto smere za účelom zabezpečenia jej výhry v spore, pretože by tým porušil princíp rovnosti procesných strán. Následkom porušenia tejto povinnosti je strata sporu. V posudzovanej veci tak z pohľadu žalobného návrhu nešlo o absenciu opisu rozhodujúcich skutkových tvrdení alebo ich nezrozumiteľnosť, a preto žalobca (ktorý sa napokon nedostavil ani na súdne pojednávanie, na ktoré bol riadne a včas predvolaný) nemôže s úspechom tvrdiť, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je vo vzťahu k nemu prekvapivé. Pokiaľ ide o odvolaciu argumentáciu žalobcu ohľadom výšky RPMN uvedenej v úverovej zmluve, táto, vzhľadom na jej všeobecnosť, odvolací súd nepresvedčila o nesprávnom postupe a úvah súdu prvej inštancie, ktoré ohľadom tohto ukazovateľa predostrel v napadnutom rozsudku.

10/ Z týchto dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej zamietajúcej časti ako vecne správny potvrdil (§ 387 ods. 1 C.s.p.).

11/ O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 C.s.p. v spojení s § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 C.s.p. Nakoľko plne procesne úspešnej žalovanej trovy odvolacieho konania nevznikli, odvolací súd jej ich náhradu nepriznal (viď uznesenie kolégia NS SR č. 15 z 9.10.2018).

12/ Vyhovujúci výrok rozsudku, ktorým súd prvej inštancie zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 1.321,20 eur spolu s úrokom z omeškania 5% ročne od 13.3.2014 až do zaplatenia nebol napadnutý odvolaním a preto nadobudol právoplatnosť.

13/ Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 C.s.p.).

Poučenie:

Proti rozsudku odvolacieho súdu nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C. s. p.).

(1) Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

(2) Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 C. s. p.).

(1) Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

(2) Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 C. s. p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C. s. p.).

(1) Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

(2) Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 C. s. p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C. s. p.).

(1) Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

(2) Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 C. s. p.).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 C. s. p.).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 C. s. p.).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 C. s. p.).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C. s. p.).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 C. s. p.).